

УДК 615.838.97:553.712-036.8

Пішак В.П., Калуєн В.О., Гараздюк І.В.

Терапевтична ефективність консервованої мінеральної води типу "Нафтуся" у хворих на хронічний піелонефрит

Буковинська державна медична академія

Резюме. Вивчали терапевтичну ефективність курсового призначення МВ типу "Нафтуся", консервованої орігінальним способом, у хворих на ХП. Встановлено позитивний вплив перорального прийому МВ на динаміку клінічних проявів, показники периферичної крові, сечового осаду; збереження діуретичної активності. Доведено, що консервована МВ типу "Нафтуся" зберігає фізіологічну активність та лікувальні властивості, притаманні водам даного типу, і може бути застосована для лікування хворих на ХП в позакурортних умовах впродовж трьох місяців.

Ключові слова: мінеральна вода, спосіб консервації, піелонефрит, позакурортне лікування.

У патогенезі хронічного піелонефриту (ХП) важливе місце належить порушенню гемо- та уродинаміки в нирках і сечових шляхах на фоні імунного дисбалансу [7]. Це створює передумови для поширення патологічного процесу на паренхіму нирок і, як наслідок, знижуються швидкість ниркового кровотоку, клубочкової фільтрації та порушуються механізми тубуло - гломерулярного зворотного зв'язку [2,7]. Зазначені зміни зумовлюють падіння функціональних можливостей нирок, сприяють прогресуванню захворювання. Тому лікування хворих на ХП поряд з антибактеріальними, протизапальними, імуномодулюючими засобами передбачає нормалізацію регіонарного кровотоку та покращання відтоку сечі [7]. А основним принципом лікування хворих на ХП є реабілітаційно-етапний, чільне місце в якому посідає курортне й амбулаторне лікування із застосуванням унікальних за своїми властивостями мінеральних вод (МВ) типу "Нафтуся" [2]. Впровадження в лікувальну практику в позакурортних умовах МВ, здатних модулювати функцію органів сечовидільної системи [1], нормалізувати гемо- та уродинаміку верхніх сечових шляхів [2], збільшувати швидкість клубочкової фільтрації, діурез, активізувати азотовидільну функцію нирок [1,6], сприяє підвищенню ефективності терапії ХП.

Відсутність задовільного способу стабілізації фізико-хімічного складу МВ до недавнього часу обмежувала їх застосування на амбулаторному і стационарному етапах, впровадження в лікувальну практику в позакурортних умовах [2].

Метою нашої роботи було провести клінічну апробацію у хворих на ХП МВ типу "Нафтуся", консервованої орігінальним способом [6].

Матеріал і методи дослідження

У дослідженні застосовано консервовану мінеральну воду Збручанського родовища 1-3 місячного терміну зберігання. Клінічну апробацію консервованої МВ проведено у 85 хворих на ХП, з яких 63 жінок і 22 чоловіків віком 28-65 років, які перебували на стаціонарному лікуванні в нефрологічному та урологічному відділеннях ОКЛ, розділених на три лікісно однорідних групи спостереження. Першу групу склали 30 осіб, які отримували МВ одномісячного терміну зберігання. Хворим, які склали другу і третю групи (відповідно 22 і 33 особи), призначали МВ для внутрішнього вживання двох - і трохмісячного терміну

зберігання. МВ кімнатної температури призначали із розрахунку 10-11 мл на кг маси тіла на добу, поділену на три прийоми за 60 хв. до прийому їжі. Курс лікування складав 12-16 днів. Оцінку фізіологічної активності та лікувальних властивостей консервованої МВ проводили на підставі динаміки клінічних провів захворювання, показників загальноклінічного аналізу крові, іонограми крові, рівня креатиніну і сечовини в плазмі крові, загальноклінічного аналізу сечі, аналізу сечі за Нечипоренком та за методом Зимницького. Визначали мікробне число сечі та чутливість флори до антибіотиків шляхом засіву сечі на по живінні середовища. Враховувалися показники добового діурезу, виділення нирками натрію, калію і креатиніну за добу. Концентрація електролітів визначали методом фотометрії полум'я, креатиніну сечі - за методом Фоліна (Е.Б.Берхін, Ю.І.Іванов, 1972), в плазмі крові - за Поппером в модифікації А.К.Мерзона (1970) з пікристовою кислотою. Результати обробляли параметричними методами статистики.

Результати дослідження та їх обговорення

Смакові якості МВ протягом усього часу застосування залишались добрими. Ускладнень та негативної побічної дії МВ при курсовому прийомі не виявлено. Після двотижневого внутрішнього прийому МВ у всіх хворих відсутні інтоксикаційні прояви, нормалізувалась температура тіла, зникли пастозність повік та обличчя, дизуричні явища. Скарги на періодичні болі в ділянці нирок мали місце лише у 6-10% хворих.

Сприятливий вплив МВ на перебіг ХП проявився зникненням клінічних ознак захворювання. Болючість при пальпації нирок та при постукуванні по реберній дузі зникали у більшості хворих - 90,6 і 87,5 % відповідно. Недостатній лікувальний ефект мав місце у трьох хворих з рецидивним перебігом ХП, коли активність патологічного процесу підтримувалась високопатогенною мікрофлорою.

Позитивна динаміка клінічних проявів супроводжувалась нормалізацією сечового осаду. Зокрема лейкоцитурія, що мала місце у 91,8% хворих до лікування, через 2 тижні спостерігалась у 37,8 %, еритроцитурія - у 36,5 і 15% пацієнтів відповідно. У 45,5% хворих при первинному обстеженні виявлено протеїнурія до 1 г/л. Курсове призначення МВ сприяло її усуненню у 87,9% випадків. На позитивну динаміку клінічних проявів після курсового прийому консервованої Збручанської МВ у хворих на гастродуоденальну патологію вказує О.А. Ракша - Слюсарєва [4].

Заслуговує на увагу зміна реакції сечі, яка у третини хворих до лікування була лужною і могла бути наслідком інфекції сечових шляхів і вторинного канальцевого ацидозу. Двотижневий внутрішній прийом МВ сприяв зміні реакції сечі на кислу у переважної більшості хворих (93%).

Консервована МВ при курсовому застосуванні позитивно впливала на показники периферичної крові, іонного гомеостазу (табл. 1).

У групах хворих перших двох місяців спостере-

Таблиця 1 Показники периферичної крові у хворих на ХП до і після курсового прийому мінеральної води

Показники	Групи спостереження				
	I n=30		II n=22		III n=33
Еритроцити ($10^{12}/\text{л}$)	3,6±0,13	4,0±0,22	3,5±0,12	3,7±0,08*	3,6±0,08
Гемоглобін (г/л)	118±4,7	119±2,4	122±3,5	126±3,0	120±3,1
Кольоровий показник	0,93±0,014	0,95±0,019	0,95±0,013	0,94±0,014	0,96±0,011
Лейкоцити ($10^9/\text{l}$)	8,1±0,68	5,8±0,66*	7,0±0,48	5,6±0,42*	6,8±0,42
Паличкоядерні (%)	5,4±0,72	3,1±0,43**	4,3±0,45	3,7±0,56	3,8±0,50
Сегментоядерні (%)	65,7±1,40	63,3±1,87	66,6±1,38	62,6±2,34	65,0±1,28
Лімфоцити (%)	20,5±1,10	27,0±1,80*	23,5±1,07	25,3±2,34	26,5±1,10
Калій (ммоль/л)	3,56±0,10	4,07±0,01*	3,53±0,09	4,10±0,01*	3,84±0,141
Натрій (ммоль/л)	134,6±1,32	139,1±1,47*	135,4±1,85	137,9±1,80	134,6±1,24
Кальцій (ммоль/л)	2,21±0,04	2,16±0,04	2,26±0,07	2,19±0,063**	2,29±0,07
Креатинін (мкмоль/л)	81,0±4,87	78,0±6,51	81,8±3,32	73,6±5,98	88,7±4,61
					85,7±5,15

Примітка:

I -хворі, які отримували МВ одномісячного терміну зберігання

II - хворі, які отримували МВ двохмісячного терміну зберігання

III – хворі, які отримували воду трохмісячного терміну зберігання

n-кількість досліджень;

*-P<0,05; **P<0,01; * - застосовано метод парної виборки

може свідчити про дезінтоксикаційну та імунокоригуючу властивості МВ. Відомо [3], що курсовий прийом Збручанської "Нафтусі" супроводжується зниженням рівня циркулюючих імунних комплексів, послаблює синдром ендогенної інтоксикації та збільшує кількість природних кілерів, які забезпечують протимікробний захист організму.

Окремою ознакою фізіологічної активності МВ даного типу вважається висока їх діуретична активність [2,6]. Стимулюючи діурез, МВ даного типу промивають і очищають

ниркові миски, сечоводи і сечовий міхур від продуктів запалення, патогенних мікроорганізмів, слизу, дрібних конкрементів [2].

Природним було вивчення діуретичних властивостей консервованої Збручанської води при курсовому її призначенні. Результати показників діурезу, натрій - та калійурезу в групах хворих до і після лікування наведені в таблиці 2.

У групі хворих першого місяця спостереження, у відповідь на курсовий прийом, зростало співвідношення денний/нічний діурез. Збільшення денного і стабільність нічного діурезу у хворих на ХП, що лікувались на курорті Трускавець, спостерігав Б.О.Холлов [2]. Зростання діурезу після лікування МВ зареєстровано у групах хворих II і III місяця спостереження.

Зміни натрійурезу в групах спостереження мали однозначний характер: рівень його зростав у денному вмісті сечі та підвищувалось співвідношення денний/нічний натрійурез. Добова екскреція калію з сечею залишалась стабільною, лише змінювалась структура його виділення протягом доби. На відсутність суттевого зростання калійурезу за умов курсового прийому МВ типу "Нафтусі" с. Східниця вказує А.А.Вербінець [1].

Висновки

1. Курсове призначення МВ, консервованої запропонованим способом, позитивно впливає на динаміку клінічних проявів ХП.

2. Зміни лейкоцитарної формулі, кількості еритроцитів та лейкоцитів у групах хворих

Таблиця 2 Показники діурезу, виділення нирками натрію та калію у хворих на ХП до і після курсового прийому мінеральної води

Показники	Групи спостереження				
	I n=30		II n=22		III n=33
Добовий діурез (мл)	1211±74,5	1124±98,8	1100±62,9	1359±74,3*	1132±58,0
Денний діурез (мл)	646±34,1	611±48,8	525±31,7	621±51,3	594±28,0
Нічний діурез (мл)	581±35,4	506±41,9*	555±35,6	716±46,6*	533±38,0
Добовий натрійурез (ммоль)	103±7,3	98±9,5	101±6,4	116±8,3	90±4,9
Денний натрійурез (ммоль)	52±4,6	50±3,4	46±3,8	51±5,7	56±2,9
Нічний натрійурез (ммоль)	49±2,9	43±4,5	55±5,0	59±5,6	41±2,8
Добовий калійурез (ммоль)	29±2,2	31±2,9	34±2,2	36±2,7	37±2,3
Денний калійурез (ммоль)	16,4±1,23	16,8±1,63	17,0±1,27	18,7±1,48	22,0±1,20
Нічний калійурез (ммоль)	13,9±1,23	14,0±1,09	16,6±1,23	17,4±1,26	16,0±1,20
					16,0±1,30

Примітка:

I -хворі, які отримували МВ одномісячного терміну зберігання

II - хворі, які отримували МВ двохмісячного терміну зберігання

III – хворі, які отримували воду трохмісячного терміну зберігання

n-кількість досліджень;

*-P<0,05; **P<0,01

свідчать про однона правлений вплив МВ різних термінів зберігання на показники периферичної крові.

3. Внутрішній прийом МВ сприяє нормалізації показників сечового осаду.

4. Встановлено збереження діуретичної активності МВ протягом усього терміну зберігання.

5. Двотижневий пероральний прийом МВ не призводить до порушення іонного гомеостазу.

6. МВ типу "Нафтуся", консервовані запропонованим способом, можуть бути рекомендовані для застосування в комплексному лікуванні хворих на ХП на етапах реабілітації в позакурортних умовах.

Література

1. Вербінець А.А. Вплив мінеральної води джерела №1 селища Східниця Львівської, області на водно-сольовий обмін: Автореф. дис... канд. мед. наук. - Львів. - 1995.-23с.

2. Єсипенко Б.Е. Фізіологическое действие мінеральної води «Нафтуся». - К.: Наукова думка, 1981.- 216с.

3. Радисюк М.І., Шимонко І.Т. Нафтуся в оздоровочному комплексі потерпілих від дії радіонуклідів. //Лікарська справа, - 1996.- № 5-6.- С.71-74.

4. Ракша - Слюсарєва О.А. Консервована мінеральна вода Збручанська "Нафтуся" - новий імунокоректор для екокрізових регіонів. //Лікарська справа, -1997.-№2.- С. 116-119.

5. "Способ консервациі мінеральної води типу "Нафтуся". Єсипенко Б.Є., Пішак В.П., Калугін В.О., Гараздюк І.В. Патент на винахід № 15949. 15.09.2000.

6. Флюнт И.С. Вода "Нафтуся" и водный обмен организма. //V съезд курорт. и физиотер.: Тез. докл., - Одеса,1991. - С. 211.

7. Шулутко Б.И. Вспомогательные заболевания почек. - СПб.: Ренкор, 1996.- 256 с.

Pishak V.P., Kalugin V.O., Garazdyuk I.V.

The Therapeutic Activity of the Conserved Mineral Water "Naphthusya" During Long-term Retention

Summary. The therapeutic activity of the conserved by original method in the treatment of patients with the chronic pyelonephritis was studied. It was established the positive influence on clinical symptoms, indicators of the peripheral blood and urine, high diuretic activity of the mineral water using in the patients with the chronic pyelonephritis. It was established the retention of the high physiologic and therapeutic activity of mineral water conserved by original method too. Mineral water can be used for a treatment patients with the chronic pyelonephritis during three months.

Key words: *mineral water, conservation, pyelonephritis.*

Надійшла 26.03.2001 року.